

Reggel

Hegyek mögötti ágyában immár
felült a nap.
Villany ha gyúl, vaksin hunyorog
az ég alatt.
Egy fázós ásítás, és megbolydul
a mély sötét,
és áttetszővé lesz a táj,
mint kék üvegcserép.
Borzongó dér a földeken.
És fenn a köd
úszik, mint Isten lelke úszhatott
a nagy vizek fölött.
Milyen lesz ma a nappal?
Vajh, lesz-e kedvetek,
ha már kihúlt az ágyatok,
még alvó emberek?

Nyárvég

A cséplőgépek hamvaskék bűgésán
ellebeg a nyár.
Ki esti sétára indul,
már sokszor meg-megáll.
Most a dülőfejre ér
egy ballagó öreg,
fehérre szikkadt Szent József-feje,
megrezdül szomorúan
mint hulló jegenye.

Szeptember

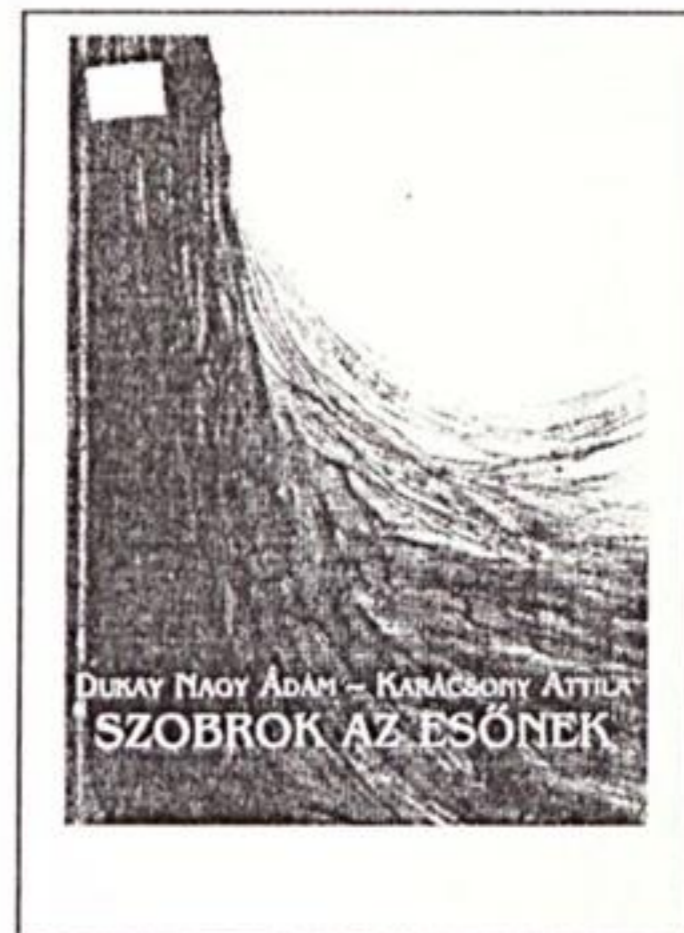
Elnyúló margaréta-nyájak
a dohányerdők zöld fenyérein.
Tekintetük hálás dorombolás
az őszi napra,
mert hajnalonta
már dér üti a szirmukat,
s ha a nap lemegy,
törpe szöcskék baljós herregése
tereli be őket
az éj ketrecébe.

Együttlét

Ha karjaimban vagy,
s lassan egyé old
bennünk a csend,
a némaságban
egyszerre nőni kezd
a szégyenérzet is:
- kizárhatjuk-e
a világot ennyire?

Mátrai ősz

Mint a sárga láng
úgy csap fel az őszi erdő
barna egére,
rengetegére
a szélen álló nyírfák
szélcibálta
szőkesége.

Palóc föld könyvek

Verseskötetek a sorozatból:

Ébresztő idő (antológia), Szerk. Kassai-Végh Miklós, Salgótarján, 1980.

Szepesi József: Elszórtan, mint a gyom, Salgótarján, 1983.

Bódi Tóth Elemér: A mesék kapujában, Salgótarján, 1983.

Banos János: Széthasadt szájjal, Salgótarján, 1986.

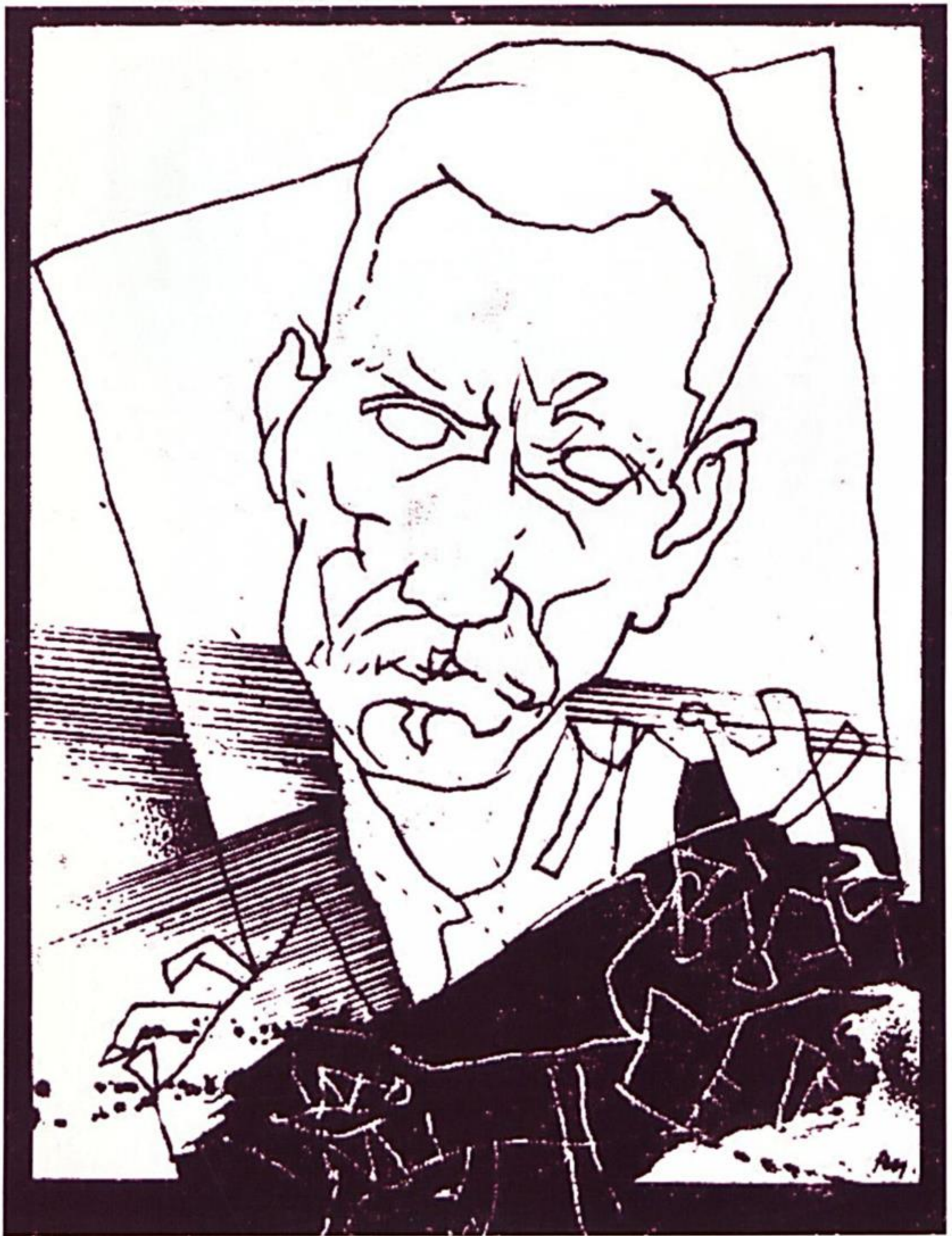
Tamás István: Istenvert, Salgótarján, 1986.

Koncsek József: Egy szó, Salgótarján, 1987.

Ádám Tamás: Gyökerek lélegzése, Salgótarján, 1988.

Dukay Nagy Ádám: Szobrok az esőnek, Salgótarján, 1998.

Balázs János: Versek, vallomások, Salgótarján, 2002.

Feledy Gyula: József Attila (1980)

